ప్రయాణంలో ప్రేమాయణం

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 2 మే, 2002

'శ్రీనివాసా ట్రావెల్స్' ఆఫీసు ముందు నిలబడివున్నారు... శ్రీధర్, శిరీష!

"శిరీషా..! నేను డ్రైవరుతో మాట్లాడాను. నిన్ను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటానన్నాడు. ఇందాక పరిచయమయ్యారే- సుభద్రగారు... ఆవిడ కూడా నిన్ను చూసుకుంటానని చెప్పారు!" శ్రీధర్ అన్నాడు.

"థాంక్స్ నాన్నా! నాకోసం చాలా శ్రమపడుతున్నారు!"

"నీకోసం చేయడంలో నాకు శ్రమేముందమ్మా! హేవ్ ఎ నైస్ ట్రిప్! ఇక విజయ విషయం మరిచిపో..!"

"ఎలా మరిచిపోమంటారు నాన్నా?! అది నా ప్రాణస్నేహితురాలు!"

"నిజమేనమ్మా... నీవు బాధపడితే మాత్రం తిరిగివస్తుందా చెప్పు? ఈ ప్రపంచంలో తనకి ఋణం తీరిపోయింది... అంతే! నీవు నాలుగు ఊర్లు తిరిగొస్తే జరిగింది మర్చిపోతావని ఈ టూర్‌కి నిన్ను పంపిస్తున్నాను."

"నాన్నా... మనం వాళ్ళనేమీ చేయలేమా?"

"ఏం చేయగలం చెప్పు? వాడు చేసిన పాపం వాడిని ఊరికే వదలదు."

"నాన్నా! నేను పెళ్ళే చేసుకోను!"

"ఛ...ఛ..! ఎవరికో ఒకరికి అలా జరిగిందని పెళ్ళే వద్దంటే ఎలా? ప్రపంచంలో మంచివాళ్ళే ఉండరనుకోవడం తప్పు!"

"కనీసం కొద్దిరోజులపాటు నా పెళ్ళిప్రయత్నాలు వాయిదా వేయండి నాన్నా!"

"అలాగేలే! మరి, నేను వస్తాను. రోజుకొకసారైనా సెల్‌లో ఫోన్ చేస్తూండు!"

"ఇంకా ఎనిమిదేగా నాన్నా... టైము?!"

"ఆఫీసులో ఇన్‌స్పెక్షన్ ఉందమ్మా... త్వరగా వెళ్లాలి. హేపీ జర్నీ..!" చెయ్యి అందిస్తూ అన్నాడు.

"థాంక్యూ నాన్నా!"

తండ్రి కారులో వెళ్లాక చూసిందతన్ని!

తనకు ప్రక్కనే కొద్దిదూరంలో నిల్చొనివున్నాడు. ఎర్రగా, పొడుగ్గా ఉన్నాడు. ప్రక్కనే సూట్‌కేసు, ఎయిర్ బ్యాగ్! అతన్ని చూడగానే మంచి అభిప్రాయం కలిగింది శిరీషకి. అతని వైపు చూసి పలకరింపుగా నవ్వింది.

"హలో... అయామ్ సూర్య!" అన్నాడు తనూ నవ్వుతూ.

"ఐయామ్ శిరీష!"

"ఎనిమిది గంటలకు బస్సు బయలుదేరుతుందన్నారు. చూస్తే పదిమంది కూడా లేరు!" అన్నాడు.

"ఇండియన్ పంక్చ్యువాలిటీ! అన్నట్టు- మీరు తెలుగువారా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"అవును. తిరుపతి నుంచి వచ్చాను. మీ నాన్నగారితో మాట్లాడుతూవుంటే కొన్ని తెలుగు పదాలు వినిపించాయి. కాబట్టి మీరూ తెలుగువారే అని తెలిసింది!"

"మా నేటివ్ ప్లేస్ నెల్లూరు! నాన్నగారి ఉద్యోగరీత్యా బెంగుళూరులో ఉన్నాం!" అంది.

ఎనిమిదన్నరకి అందరూ వచ్చారు. అంతవరకూ సూర్య, శిరీష ఒకరి వివరాలు ఒకరు తెలుసుకుంటూ మాట్లాడుకోసాగారు.

తొమ్మిది గంటలకు బస్సు బయలుదేరింది.

శిరీష, సూర్య ప్రక్కసీట్లోనే కూర్చుంది. అంత అందమైన అమ్మాయి తన ప్రక్కన కూర్చున్నందుకు ఎంతో సంతోషించాడు సూర్య.

కొద్దిగంటల ప్రయాణంలో అందరూ ఒకరికొకరు పరిచయమయ్యారు. రెండురోజుల్లో అందరూ కుటుంబసభ్యుల్లా కలిసిపోయారు. సూర్య, శిరీష, సుభద్ర ఎక్కడికెళ్లినా ఒక బ్యాచ్‌గా కలిసే వెళ్లసాగారు.

సుభద్ర బెంగుళూరులో లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్నా- ఆవిడా తెలుగావిడే! భర్త యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్! ఏదో కాన్ఫరెన్స్‌కని అమెరికా వెళ్లారు. ఉన్న ఒక్క కూతురూ పెళ్ళయి అమెరికాలోనే ఉంది. లీవుల్లో ఏమీతోచక ఈ టూర్‌కి టికెట్ కొన్నానని వారిద్దరికీ చెప్పింది.

హైదరాబాద్ బిర్లామందిర్‌లో దేవుడి దర్శనమయ్యాక- సుభద్ర, శిరీష ఆలయం మెట్లపై కూర్చున్నారు.

"సూర్య ఏడీ?" సుభద్ర అడిగింది.

"ఇక్కడే ఉన్నారే ఇంతసేపూ..! ప్రసాదం తేవడానికి వెళ్లారేమో..?!" అంది శిరీష.

"ఏ బంధుత్వం లేకున్నా ఓ బంధమై కూర్చున్నాడు సూర్య! ఈకాలం కుర్రాళ్ళు వయసు మళ్లినవాళ్ళని పట్టించుకోరు సరికదా- ఎగతాళిగా నవ్వుతుంటారు. సూర్య కుర్రాడైనా ఎంతో ఓపికగా ప్రతిచోటా నాతోనే వుండి, ఏం కావాలన్నా తెచ్చిస్తూ, మందులు గుర్తుచేస్తూ ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాడు!" అంది సుభద్ర.

"కొంతమంది అంతే! కాలం వాళ్ళపై పెద్దగా ప్రభావం చూపదు. అయినా మంచితనానికి కాలంతో పనేముంది... మనసులతో గాని!"

ఇంతలో సూర్య స్వీట్‌ప్యాకెట్‌తో వచ్చి వాళ్ళిద్దరికీ స్వీట్లు పంచాడు.

"ఏమిటి విశేషం?" సుభద్ర అడిగింది.

"నా పుట్టినరోజు!"

"అరెఁ... మెల్లగా చెప్పారేమిటి? మెనీ హేపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ది డే!" శిరీష చెప్పింది.

"నూరేళ్లూ పిల్లాపాపలతో చల్లగా ఉండు నాయనా!" సుభద్ర దీవించింది.

"ముందే చెప్పివుంటే నిన్న గిఫ్ట్ కొని ఉండేదాన్నిగా?!" అంది శిరీష చిరుకోపంగా.

"మీ విషెస్, అమ్మగారి బ్లెస్సింగ్స్ కంటే గొప్ప గిఫ్ట్స్ ఏముంటాయి?"

"నిజమేననుకోండి... అయినా మా గుర్తుగా కొనిచ్చేవాళ్ళం!"

"మిమ్మల్ని మరచిపోతేగా... గుర్తుతెచ్చుకోవడానికి!"

"మీతో మాట్లాడలేం బాబూ! ఇంత బాగా మాట్లాడుతారే... కథలు రాయకూడదూ మీరు?"

"రాయలేదని ఎవరన్నారు..? మొన్నే హాఫ్ సెంచరీ పూర్తిచేశాను!"

"రియల్లీ... ఎందులో వస్తాయి మీ కథలు?"

"ఆంధ్రభూమిలో వస్తూ ఉంటాయి!"

"అయితే మీదగ్గర ఓ ఆటోగ్రాఫ్, మీతో ఓ ఫోటో తీసుకోవాలి. మీరు గొప్పవారయిపోతే మాకు దొరకడం కష్టం!"

వీళ్ళ మాటలు విని అదే బస్సులో ప్రయాణిస్తున్న తెలుగువారు సుబ్బారావు, అతని భార్య, కూతురు భాగ్యలక్ష్మి వీళ్ళ దగ్గరికి వచ్చారు.

"మీరు ఏ పేరుతో వ్రాస్తుంటారు కథలు?" భాగ్యలక్ష్మి అడిగింది.

"చైతన్య- అన్నపేరుతో!"

"నేను చదివాను మీ కథలు! నైతిక విలువలపై చాలా బాగా రాస్తారు మీరు!" అభినందిస్తూ అన్నాడు సుబ్బారావు.

"రాయడం కన్నా ఆచరించడం గొప్ప!" అంది భాగ్యలక్ష్మి.

"నిజమే..." అంటూ అంగీకరించాడు సూర్య. వాళ్ళందరికీ కూడా స్వీట్లు పంచాడు.

వాళ్ళు వెళ్లాక శిరీష అంది-

"ఆమె అలా మాట్లాడుతూంటే మీరు మౌనంగా ఉన్నారేమిటి? మీరూ తగినవిధంగా జవాబు చెప్పాల్సింది!"

"నేను మంచివాణ్ణి అని చెప్పుకున్నందువల్ల నామీద వాళ్ళకు మంచి అభిప్రాయం వస్తుందంటారా? 'మంచి' అన్నది గుర్తింపబడాలి. అప్పుడే దానికి విలువ!"

"చాలా బాగా చెప్పావు సూర్యా..!" అంది సుభద్ర.

సూర్య 'రచయిత' అని తెలిసినప్పటినుండీ అతనంటే గౌరవం పెరిగింది శిరీషకి.

• • •

ఔరంగాబాదులో బస్సువాళ్ళు ఏర్పాటుచేసిన విడిది సుభద్రకీ, శిరీషకీ నచ్చలేదు.

"సూర్యా! మాకిక్కడ ఏం బాగాలేదు. ఏదైనా మంచి హోటలుందేమో కనుక్కొని, ఓ రూము మాకిద్దరికీ తీసివ్వవూ?" అంది సుభద్ర.

'అలాగే...'నంటూ సూర్య వెళ్లి అరగంట తర్వాత వచ్చాడు.

"మంచి హోటల్ కొంచెందూరంగా వుంది. మీరు భోంచేశారా?"

"లేదు. మీకోసమే చూస్తున్నాం. రండి... భోంచేసి వెళదాం!" అంది శిరీష.

భోజనాలయ్యాక ముగ్గురూ ఆటోలో హోటల్‌కి చేరుకున్నారు.

వాళ్ళిద్దరికీ గది చూపించి, "రేపు ఉదయం ఆరుకంతా బయలుదేరాలంటున్నారు. మీరు రెడీగా వుంటే... బస్సు ఇక్కడికే తీసుకువస్తాను!" అన్నాడు సూర్య.

"ఇంత చలిలో మళ్లీ అంతదూరం వెళతావా? ఈరాత్రికి ఇక్కడే పడుకోరాదూ..?" అంది సుభద్ర- శిరీష వైపు 'ఏమంటా' వన్నట్టు చూస్తూ.

"అవును సూర్యగారూ! మీరు మంచంపై పడుకోండి... మేమిద్దరం ఒక బెడ్ క్రింద వేసుకొని పడుకుంటాం. క్రొత్త ఊరు.., ఇద్దరం ఆడవాళ్ళమే! నాకూ భయంభయంగా వుంది."

"అయితే ఒక పని చేద్దాం! నేను ఇక్కడే ఒక సింగిల్‌రూము తీసుకుంటాను. మీకు ఏ అవసరమొచ్చినా నన్ను పిలవండి!"

"మళ్లీ ఇంకో రూమెందుకు? డబ్బులు దండగ! శిరీష చెప్పినట్టు నీవు ఆ మంచంపై పడుకో... మేము క్రింద పడుకుంటాం."

సూర్య హోటల్‌వాళ్ళకి చెప్పి పరుపు ఒకటి తెప్పించుకొని, క్రింద వేసుకుని పడుకున్నాడు.

క్రొత్తస్థలం కనుక ముగ్గురికీ నిద్ర తొందరగా పట్టలేదు.

సుభద్ర సూర్యని అడిగింది- "మీ అమ్మానాన్నా ఏ ఊరిలో ఉంటారు?"

"వాళ్ళిద్దరూ లేరు. చనిపోయారు!"

"అరెరెఁ... ఎలా?" శిరీష అడిగింది.

"మా నాన్నగారిని అనారోగ్యంవల్ల హాస్పిటల్‌లో చేర్పించాము. పగలూ, రాత్రీ డ్యూటీలు వేసుకొని హాస్పిటల్‌లో గడిపాం. వేలకు వేలు ఖర్చుపెట్టాము. పదిరోజులుండి చనిపోయారు."

"అయ్యో... పాపం!" అంది సుభద్ర సానుభూతిగా.

"ఆయన చనిపోయినరోజు నేను అనుభవించిన బాధ వర్ణనాతీతం! ఆయన పోయిన బాధ ఒకటైతే- 'బ్లడ్‌ప్రెషర్, హార్ట్‌ప్రాబ్లమ్ ఉన్న మా అమ్మకి ఈ విషయం ఎలా చెప్పాలా...' అన్న సమస్య ఒకటి! రాత్రే ఆయన పోయిన విషయం చెప్తే రాత్రినుంచే ఏడవడం మొదలయి మరుసటిరోజుకి నీరసించిపోతుందని- అందువల్ల ఉదయమే చెప్దామని నిర్ణయించుకున్నాము. అయితే అమ్మ నిద్రపోతూంటే నాకు ఆపుకోలేకుండా ఏడుపు వచ్చింది.

'నలభై ఏళ్లు తనతో జీవితం పంచుకున్న తన భర్త ఇక లేరు!' అన్న విషయం తెలియకుండా ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. ఆమెని చూస్తున్నకొద్దీ నా దుఃఖం ఇంకా ఎక్కువ కాసాగింది. 'ఆమెని నిద్రలేపి విషయం చెప్పేద్దాం!' అనికూడా అనిపించింది. ఇంతలో... మా బంధువులు రావడంతో అమ్మకి విషయం తెలిసిపోయింది. నా శత్రువుకి కూడా అటువంటి పరిస్థితి రాకూడదని కోరుకుంటాను" చెబుతున్న సూర్య కళ్ళనిండా నీళ్లు! ఏడుపు బలవంతాన ఆపుకుంటున్నాడు.

"మరి, మీ అమ్మగారు ఎలా పోయారు?"

"ఆవిడా అంతే! సడన్‌గా సిక్ అయింది. హాస్పిటల్‌లో చేర్పించాం! వారంరోజులుండి చనిపోయింది. ఇద్దరి మరణం దాదాపు ఒకేలా సంభవించింది."

"మంచివాళ్ళను దేవుడు తొందరగా తీసుకెళ్తాడు. పోనీలే... మంచాన పడి బాధపడకుండా సుఖంగా వెళ్లారు. అలా అనుకొని తృప్తిపడాలి మనం- తప్పదు!" అంది సుభద్ర.

చాలా ఆలస్యంగా నిద్ర పట్టింది శిరీషకి. ఎప్పుడూ చలాకీగా ఉండే సూర్య ఏడ్చేసరికి- ఆమెకి చాలా బాధవేసింది. నిద్రపట్టేవరకూ అతని గురించే ఆలోచిస్తూండిపోయింది.

ఉదయాన్నే సూర్య లేచి రెడీ అయి శిరీషను నిద్రలేపాడు. "నేను బస్సు దగ్గరికి వెళ్తున్నాను. మీరిక లేచి రెడీకండి. బస్సుని ఆరుగంటలకు ఇక్కడికి తీసుకురమ్మంటాను!" అని వెళ్లిపోయాడు.

అతనుంటే తాము డ్రెస్‌ఛేంజ్ చేసుకోవడానికి ఇబ్బంది అవుతుందని, అందుకే అతను ముందే వెళ్లిపోయాడని అర్థంచేసుకుంది శిరీష. 'సూర్యా... యు ఆర్ ఎ జెంటిల్మన్!' మనసులోనే అతన్ని మెచ్చుకుంది.

మరుసటిరోజు షిరిడీలో సాయిబాబా గుడిలో దేవుడి దర్శనమయ్యాక సూర్యని అడిగింది శిరీష- "దేవుణ్ణి ఏం కోరుకున్నారు?"

"అందరూ సుఖంగా, శాంతిగా వుండాలని! మీరు..?"

"మీ మనసుని అర్థంచేసుకుని, మీకు తల్లిదండ్రులు లేని లోటు తెలియకుండా చూసుకునే అమ్మాయి మీకు భార్యగా రావాలని కోరుకొన్నాను!" అలా అంటున్నపుడు ఆమె కంట్లో నీరు తిరిగింది.

"మీరూ నాలాగా ఇంత సెన్సిటివ్ అయితే ఎలా?" అంటూ నవ్వాడు.

"మీరు ఎప్పుడూ కంటతడి పెట్టకూడదు. ఇలా ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండాలి!"

ఆమె అభిమానానికి ముగ్ధుడయ్యాడు సూర్య.

• • •

ముంబయిలో బీచ్‌లో కూర్చునివున్న సూర్య దగ్గరికి వచ్చింది శిరీష.

"సుభద్రగారేరి?" అని అడిగాడు సూర్య.

"ఆవిడకి అలసటగా వుందని, బస్సులోనే కూర్చొనివుంటానని చెప్పారు!" అని, "రండి... నీళ్ల దగ్గరికి వెళదాం!" అంది.

అలలు ఎగిరెగిరి వచ్చి తన కాళ్లను తాకుతూంటే... చిన్నపిల్లలా కేరింతలు కొట్టసాగింది శిరీష. చీర కుచ్చిళ్ళు పైకెత్తుకొని నిలబడ్డంతో- తెల్లని ఆమె పాదాల రంగు, సున్నితత్వం అతనిలో మధుర భావాలు కలిగించింది.

'ఈ అందం నా సొంతమయితే..?!' అనుకున్నాడు.

మళ్లీ అంతలోనే- 'తను మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్. ఆమె ఇంజనీరింగు చదివి ఎం.బి.ఎ. పరీక్ష రాసింది. ఆమె తననెలా కోరుకుంటుంది?' అనుకున్నాడు.

"సూర్యా..! అలలు మరీ పెద్దవిగా వస్తున్నాయి. నాకు భయమేస్తోంది. నన్ను పట్టుకోండి..!" అంటూ కుడిచేయి చాపింది.

తన ప్రశ్నలకు జవాబు దొరికినట్లు ఫీలయ్యాడు. ఆమె చేతిని అపురూపంగా అందుకున్నాడు. మెత్తటి చేయి తన చేతిలో ఇమిడివుంటే ఎంతో ఎగ్జయిటింగ్‌గా వుంది అతనికి. క్రొత్తప్రదేశంలో అంతకుముందు పరిచయంలేని ఓ అందమైన అమ్మాయి తన చేతిని ఆసరాగా పట్టుకుని ఎంజాయ్ చేయడం అతనికి మధురమైన అనుభూతిని ఇచ్చింది.

తర్వాత ఇద్దరూ ఇసుకలో కూర్చున్నారు.

"ఇంటికి వెళ్లగానే మా నాన్నగారికి థాంక్స్ చెప్పాలి. ఆయనే బలవంతంగా ఈ టూర్‌కి పంపించారు. లేకుంటే మీతో పరిచయం కలిగేది కాదు."

"మీరు ఒంటరిగా ఎందుకు రావాల్సివచ్చింది? మీ అమ్మానాన్నలు కూడా వచ్చి వుండొచ్చు కదా?"

"వాళ్ళకి లీవు దొరకలేదు. నేను రావడానికి ఒక కారణం వుంది. నెలరోజుల క్రితం నా ప్రాణస్నేహితురాలు విజయ ఆత్మహత్య చేసుకుంది. ప్రేమలో పడటం, ఇంట్లో ఒప్పుకోలేదని ఇల్లు విడిచివెళ్లి అతన్ని రిజిష్టర్ మ్యారేజ్ చేసుకోవడం, కాపురం పెట్టాక- అతను రోజూ ఆమెని వేధించడం... అది భరించలేక, అటు పుట్టింటికి వెళ్లడానికి మొఖం చెల్లక ఆత్మహత్య చేసుకోవడం... అన్నీ సినిమా కథలా ఓ సంవత్సరంలో జరిగిపోయాయి. అతని గురించి ముందే తెలిసి కూడా పిచ్చిగా అతన్నే కోరి వరించింది!"

"ఎంతో తెలివితేటలున్న అమ్మాయిలు కూడా ఈ ప్రేమలో పడి ఎందుకు జీవితం నాశనం చేసుకుంటారో నాకర్థంకాదు!"

"అంటే... ప్రేమించడం తప్పంటారా?"

"ప్రేమించడం తప్పు కాదు. ముందు వెనుకలు ఆలోచించకుండా ప్రేమలో కూరుకుపోవడం తప్పు!"

"అన్నీ ఆలోచించి ప్రేమిస్తే అది ప్రేమెలా అవుతుంది?"

"ఏమీ ఆలోచించకుండా ప్రేమిస్తే మీ స్నేహితురాలి విషయంలోలా జీవితమే నాశనం అవుతుంది. జీవితం కంటే ప్రేమ గొప్పది కాదు కదా! పైగా... మనం మనకోసమే జీవించకూడదు. మన ఆప్తుల కోసం, తల్లిదండ్రుల కోసం కూడా బ్రతకాలి. వారికి మనశ్శాంతి నివ్వాలి. ప్రేమని పంచాలి.., బాధ్యతలు తీసుకోవాలి."

"మీరు చెప్పింది కరెక్టేనని ఒప్పుకుంటాను. కాని, అతను మంచివాడా, కాదా... అని ఎలా తెలుసుకోవడం?"

"అతడు ఇంట్లో ఎలా బిహేవ్ చేస్తాడో తెలుసుకుంటే చాలు! కన్నతల్లికి వీధి కుళాయి నుండి నాలుగు బిందెల మంచినీళ్లు తెచ్చివ్వలేనివాడు- ప్రియురాలి కోసం ఏమైనా చేస్తాడనడం అబ్సర్డ్!" ఆవేశంగా అన్నాడు సూర్య.

"మీరు మీ అమ్మగారికి సహాయం చేసేవారా?"

ఆమె వైపు వింతగా చూస్తూ- "సహాయం చేశానని చెప్తే మీరు నమ్మరు. నిరూపించడానికి మా అమ్మ లేదు!" అన్నాడు.

"నేను అడిగింది మీరు సహాయం చేశారా, లేదా అని! కన్ఫర్మ్ చేసుకోవడానికి కాదు. నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించవచ్చో, ప్రేమించకూడదో తెలుసుకోవడానికి..!"

ఆశ్చర్యంగా ఆమెవైపు చూశాడు.

"అవును సూర్యా! ఐ లవ్ యు!" అంది నవ్వుతూ.

"నేను వారంరోజులుగా చెప్పడానికి సందేహిస్తున్న మాట అది! భయంతో కాదు... మీ చదువుకి, అంతస్థుకి నేను తగననే సంశయం వల్ల!" సూర్య అన్నాడు.

"అవన్నీ మన ప్రేమకు అడ్డురావు. చెప్పు సూర్యా... డూ యు లవ్ మి?"

"యస్. ఐ లవ్ యు వెరీమచ్!"

"థాంక్యూ..." అతని చేతిని నొక్కి వదిలేస్తూ అంది.

ఇంతలో... బస్సు బయలుదేరే టైం అవడంతో- ఇద్దరూ లేచి బస్సువైపు అడుగులు వేయసాగారు.

ఆరోజు రాత్రి తను సూర్యని ప్రేమిస్తున్న విషయం సుభద్రతో చెప్పింది శిరీష.

"నిజమా?" ఆశ్చర్యం, ఆనందం మిళితమైన స్వరంతో అంది సుభద్ర.

"అవునమ్మా..! నాకు ఇంట్లో పెళ్ళిప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. పోయిన నెల నా స్నేహితురాలు భర్త వేధింపులు భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంది. అప్పట్నుంచి పెళ్ళంటేనే భయం పట్టుకుంది నాకు. అయితే ఆ షిరిడీసాయి దయవల్ల సూర్య పరిచయమయ్యాడు. అతని సంస్కారం, పెద్దలంటే గౌరవం, ఎదుటిమనిషిని అర్థంచేసుకునే మనసు, సెన్సిటివ్‌నెస్ నాకెంతో నచ్చాయి. అందుకే అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఇది వయసు ఆకర్షణతో తీసుకున్న నిర్ణయం కాదు. మనసుతో ఆలోచించి తీసుకున్న నిర్ణయం!"

సుభద్ర ఎంతో సంతోషపడింది శిరీష మాటలకు!

"చాలా మంచినిర్ణయం తీసుకున్నావు శిరీషా! మీ ఇద్దరితో తిరుగుతూంటే కొడుకులు లేని నాకు- కొడుకూ, కోడలితో తిరుగుతున్నట్లే అనిపించసాగింది. నేను బయటకు చెప్పలేదు కాని, మీ ఇద్దరూ ఒకటైతే బాగుంటుందని ఎన్నోసార్లు అనుకున్నాను. సూర్య నిజంగా బంగారం! నీవు చాలా అదృష్టవంతురాలివి! అన్నట్లు- సూర్య అభిప్రాయం కనుక్కున్నావా?"

"కనుక్కున్నాను. ఆయనకి 'నో' అనే అలవాటే లేదుగా! 'యస్' అనే అన్నారు!"

"దొందూ దొందే అన్నమాట..!" అంది తృప్తిగా నవ్వుతూ.

మరుసటిరోజు ఉదయం బెంగుళూరుకి ఫోన్ చేసింది సుభద్ర.

"హలో... శ్రీధర్ హియర్..."

"శ్రీధర్..! నేను సుభద్రని. నీ ప్లాను సక్సెస్! మీ అమ్మాయి, మీ స్నేహితుని కొడుకు ప్రేమలో పడ్డారు!"

"థాంక్యూ వెరీమచ్! క్లాస్‌మేట్‌వే అయినా చెల్లెలిలా సహాయం చేశావు!"

"నేనేం చేయలేదు. వాళ్ళే ఒకరినొకరు ఇష్టపడ్డారు. సూర్య చాలా మంచివాడు శ్రీధర్! నీవు చాలా అదృష్టవంతుడివి!"

"నాకు తెలుసు సుభద్రా! పెళ్ళంటేనే భయపడుతోంది శిరీష! మాకూ అంతో,ఇంతో భయంగానే వుంది. తెలిసిన కుర్రాడిని చూస్తే మంచిదనుకున్నాము. అయితే సూర్య మంచివాడని మేము చెబితే నమ్మదు. అందుకే అతని మేనమామ ద్వారా అతనికి టికెట్ బుక్ చేయించాను. నీవూ నా ప్లాన్‌కి సహకరిస్తావని శిరీషతోపాటు నీకూ టికెట్ బుక్ చేయించాను. నేను బెంగుళూరు వచ్చి ఆరునెలలయినా నీకు శిరీషని ముందే పరిచయం చేయకపోవడం మంచిదే అయింది!"

"సూర్యకి శిరీష విషయం ముందే తెలుసా?"

"తెలియదు. ముందే చెప్తే భవిష్యత్తులో శిరీషకి తెలిస్తే సూర్య మంచివాడుగా నటించాడనుకుంటుంది. అందుకే అతనికీ చెప్పలేదు."

"మంచిపని చేశావు. ఇంతకీ... పార్టీ ఎప్పుడు ఇస్తావు?"

"మీ ఆయన అమెరికా నుంచి రానీ! మీ ఇద్దరినీ ఊటీకి హనీమూన్ ట్రిప్ పంపిస్తాను!"

అతని జోక్‌కి నవ్వి, "సరే... ఉంటాను!" అని బిల్లు చెల్లించి, దూరంగా తనకోసమే చూస్తున్న సూర్య, శిరీషల వైపు నడవసాగింది సుభద్ర.